

ή εξαδέλφη, άνεψιός κοιν. καί Πόντ. (Κερασ. Οίν. "Οφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ά.): "Εχω δυό τρία άνίψια από την αδελφή μου κοιν. Πρώτα άνέψια (τά τέκνα του αδελφού), δεύτερα άνέψια (τά τέκνα του πρώτου εξαδέλφου) Λεξ. Κομ. "Εχω δύο άνέψια, είχαν άνεψιάν και είχαν άνεψιόν Τραπ. Χαλδ. || Φρ. Είναι του διαβόλου άνίψι (ἐπὶ πανούργου. Πβ. συνών. φρ. είναι του διαβόλου κάλτσα) πολλαχ. || Παροιμ. Εἰς ὅποιον ὁ Θεός δέ δίνει παιδιά, δίν' ὁ διάβολος άνίψια (ἐπὶ ἀτέκνου ὑφισταμένου οἰκονομικάς ἐνοχλήσεις άνεψιών) ΙΒενιζέλ. Παροιμ.² 72.96. "Οτινος δέ βέβει ὁ Θεός παιδί, του πέδ' ὁ διάβολος άνίψια (συνών. τῇ προηγουμένη) Κρήτ. Συνών. ἀδερχιδερός, ἀδερχιδής, ἀδερχο-παιδί 1, ἀδερχοτέκνι, ἀδερχότεκνος, άνιψιός 2.

3) "Εγγονος Κίμωλ. Πόντ. (Σινώπ. Χαλδ.) Σέριφ.: Δέ θέλω γ'ὼ νά νοχλιοτῶνε τ' άνίψια μου Κίμωλ. Συνών. άνιψίδι 2, άνιψιόπουλλο 2, άνιψιός 3, ἑγγόνι, ἑγγονος.

άνιψιά ή, άνιψία Σίφν. άνιψιά Εὔβ. Θράκ. (Σαρεκκλ.) Σίφν. — Λεξ. Μ. Έγκυκλ. Έλευθερουδ. Πρω. Δημητρ. άν'ψιά Λέσβ.

Έκ του άρχ. ἐπιθ. άνιπιος. Πβ. α-στερητ. 1β.

Τὸ νά μὴ νιφθῇ τις, ἡ ἀκαθαρόσια τοῦ προσώπου. Συνών. άνιφτίλα 1, άνιφτούκλα 1.

άνιψιδάκι τό, Πελοπν. (Τριφυλ.) κ. ά.

Έκ του οὖσ. άνιψίδι καί τῆς ὑποκορ. καταλ. -άκι.

Άνεψιός ἡ άνεψιά μικρᾶς ἡλικίας. Συνών. άνιψάκι.

άνιψίδι τό, άνεψίδι "Ηπ. κ. ά. — Λεξ. Κομ. Γαζ. (λ. ἄμναμος) "Ηπίτ. Πρω. Δημητρ. άνιψίδι σύννηθ. άνιψίδ' πολλαχ. βορ. ιδιωμ. άν'ψιδ' "Ηπ. (Ζαγόρ. Κόνιτς. κ. ά.) άμ'ψιδ' "Ηπ. (Ζαγόρ.) Θράκ. (Σουφλ.) Μακεδ. (Κοζ. Σιάτ.)

Υποκορ. του οὖσ. άνιψιός ἡ άνίψι δια τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίδι.

1) Άνιψάκι, ὁ ιδ., σύννηθ.: Είναι ἄντρες τ' άνιψίδια σου Κθεοτόκ. Καραβέλ. 34. Νά σου ζήσουν τ' άνιψίδια σου! Παξ. Τό 'χον άμ'ψιδ' αὐτό του πιδι Ζαγόρ. || Γνωμ. Τ' άνιψίδια είναι ἀπονιψίδια (ἀπονίμματα) Ζάκ. || Άσμ.

Γύρισε πίσω, άντραδερχή, Έλένη ξακουσμένη, γιά νά μου πάρης τὸ παιδί, τὸ δόλιο σ' άνιψίδι

Πελοπν. (Λιβάρτζ.) 2) "Εγγονος μικρός τὴν ἡλικίαν Μακεδ. (Βέρ. Νάουσ.): Άνιψιδ' ἀπὸν τὴν κόρη μου. Συνών. ιδ. ἐν λ. άνίψι 3.

άνιψιδίτσα ή, Πελοπν. (Τριφυλ.)

Υποκορ. του οὖσ. άνιψίδι δια τῆς καταλ. -ίτσα.

Άνεψιά μικρά τὴν ἡλικίαν. Συνών. άνιψούλλα, δι' ὃ ιδ. άνιψούλλης 2.

άνιψιογαμπρός ὁ, άμάρτ. άνεψιογαμπρός "Ηπ. άνιψογαμπρός "Ηπ. άν'ψογαμπρός "Ηπ. (Ιωάνν.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) άμ'ψογαμπρός "Ηπ. (Χουλιαρ.) άμ'ψογαμπρός "Ηπ. (Ζαγόρ. κ. ά.)

Έκ τῶν οὖσ. άνιψιός καί γαμπρός.

Γαμβρός ἐπ' άνεψιά.

άνιψιόκας ὁ, άνεψιόκας Θεσσ. ("Ολυμπ.) κ. ά. άνιψιόκας "Ηπ. κ. ά. άμ'ψόκας "Ηπ. (Ζαγόρ.)

Έκ του οὖσ. άνιψιός καί τῆς παραγωγικῆς καταλ. -όκας. Δια τὸν σχηματισμὸν πβ. καί ἀδερχόκας, γιό-κας κττ.

Θωπευτικῶς ὁ άνεψιός.

άνιψιονύφη ή, άμάρτ. άνιψονύφη Πελοπν. (Τρίκκ. Σαραντάπ.) άν'ψόν'φ' Στερελλ. (Αἰτωλ.) άμ'ψόν'φ' "Ηπ.

(Λογκιάδ.) άνιψονύφ' "Ηπ. (Χουλιαρ.) άμ'ψονύφ' "Ηπ. (Ζαγόρ. Λογκιάδ. κ. ά.)

Έκ τῶν οὖσ. άνιψιός καί νύφη.

Η σύζυγος του άνεψιού ἐνθ' άν.: Τὴν ἔχου άν'ψόν'φ' Αἰτωλ. Η προκουμμέν' ἡ άμ'ψονύφ' μ' τὰ 'καμι ἄνου κάτ' "Ηπ. Πβ. ἀδερχονύφη, ξαδερχονύφη.

άνιψιόπουλλο τό, άμάρτ. άνεψιόπουλλον Πόντ. (Χαλδ.) άνεψιό'λλον Πόντ. (Οίν.) άνεψιό'λλο Πόντ. (Οίν.) άνεψιό'λλο Θράκ. (Σαρεκκλ.) άνιψιό'λλο Θράκ. (Σαρεκκλ.) άμ'ψιό'λλου "Ηπ. άνεψιόπον Πόντ. (Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ά.)

Υποκορ. του οὖσ. άνίψι ἡ άνιψιός.

1) Άνεψιός ἡ άνεψιά μικρᾶς ἡλικίας ἐνθ' άν. Συνών. ιδ. ἐν λ. άνιψάκι. 2) "Εγγονος μικρᾶς ἡλικίας Πόντ. (Χαλδ.) Συνών. ιδ. ἐν λ. άνίψι 3.

άνιψιός ὁ, άνεψιός πολλαχ. καί Πόντ. (Οίν.) άνεψιός Μέγαρ. Πόντ. ("Οφ.) άνεψίο Πόντ. ("Οφ.) άνεψός Εὔβ. (Αὔλωνάρ. Κονίστρ. Κύμ.) κ. ά. άνεψός Καππ. (Σινασσ.) Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. "Οφ. Τραπ. Χαλδ. κ. ά.) άνεψὸ Τσακων. άνεψὸ Καππ. (Άραβάν.) Πόντ. (Κοτύωρ.) άνεψίο Άπουλ. άνεψίο Καλαβρ. (Βουν.) άνετ-τιό Άπουλ. άνιψιός κοιν. άνιψιός Κύθηρ. Μέγαρ. Πόντ. ("Οφ.) άνιψιός Κύπρ. άνιψός πολλαχ. άνιψός Κύπρ. Μακεδ. (Γκιουβ.) Χίος (Μεστ.) άν'ψός Σάμ. άνίψος Πόντ. (Σινώπ.) άνιψίο Άπουλ. άνιψίο Καλαβρ. (Κοντοφ.) άνιψίο Καλαβρ. (Βουν. Ροχούδ.) άνιψίο Καλαβρ. (Κοντοφ.) άνιτ-τιό Καλαβρ. (Μπόβ.) άμ'ψιός Μακεδ. (Σιάτ.) άμ'ψός "Ηπ. (Χουλιαρ.)

Έκ του μεσν. οὖσ. άνιψιός, ὁ ἐκ του άρχ. άνεψιός κατὰ προληπτικὴν ἀφομ. Ὁ τύπ. άνιψός καί ἐν κώδικι Ρ. στ. 7188 του Χρον. Μορ. (ἐκδ. JSchmitt). Καί ὁ τύπ. άνεψιός μεσν. Πβ. Βουστρών. (ΚΣάθα Μεσν. Βιβλ. 2,426) «νά μὲν θελήσῃ νά πάρῃ τὸν πρῶτόν της άνιψιον ἄντραν». Περί του ἀναβιβασμοῦ του τόνου ἐν τῷ τύπ. τούτῳ πβ. ΓΧατζιδ. ἐν Έπιστ. Έπετ. Πανεπ. 12 (1915/6) 14 κέξ.

1) Έξάδελφος Καππ. (Άραβάν. Σινασσ.) Κύπρ.: Έψὲς τὴν νύχταν ἐπεράσαμεν μὲ τὲς άνεψιές τῶαι μὲ τοὺς άνεψιούς μας 'ς του Γιαν-νακοῦ τὸ σπῖτιν Κύπρ. || Άσμ.

Άν-νοιξέ μ', άνεψιούλλα μου, κ' εἴμαστεν άνεψιάδες Κύπρ.

Η μάγκα σου τὸ ἡ μάγκα μου βρεθῆκαν ἀερχάες,

ἡ μάγκα μου κόρην ἔκαμεν τὸ εἴμαστεν άνιψιάες

Κύπρ. Η σημ. άρχ. Συνών. άνίψι 1, άνιψούλλης 1, ξάδερχος. 2) Ὁ υἱὸς του αδελφοῦ ἡ τῆς αδελφῆς εἶτε καί τῶν εξαδέλφων κοιν. καί Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. "Οφ. Τραπ.): Ποιός; — Του γαιδάρου ὁ άνιψός! (λέγεται πρὸς τὸν διακόπτοντα τὴν συζήτησιν καί ἐρωτῶντα διὰ του ποιός) πολλαχ. Ὁ άνεψιός μου εἶναι πολὺ καλὸς Ἀθῆν. Μ' ἀγαπάουνε οἱ άνιψιάδες μου Μέγαρ. Τ' ἐμόνα ἡ άνεψία ἔντρισε (ἡ άνεψιά μου ὑπανδρεύθη) "Οφ. Τ' ἐσόνα άνεψίο ἔρθε αὐτόθ. || Άσμ.

Βρέ, ποῦ εἶσαι, Κώστα μ' άνιψέ, καί Κώστα βαφτιστήρι; ἄγν. τόπ. Η σημ. καί μεσν. Πβ. JKalitsunakis Mittel - Neugr. Erklär. 43 σημείωσ. 3 καί ΔΠαππούλ. ἐν Πρακτ. Ἀκαδ. Ἀθην. 4 (1929) 423 κέξ. Συνών. ιδ. ἐν λ. άνίψι 2.

3) Έγγονος Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. "Οφ. Σινώπ. Τραπ. Χαλδ.) Σέριφ. Συνών. ιδ. ἐν λ. άνίψι 3. 4) Τὸ τέκνον του συζύγου ἡ τῆς συζύγου ἐκ προτέρου γάμου, πρόγονος Νάξ. (Άπύρανθ.) Συνών. προγόγι, προγονός.

άνιψιοτέκνι τό, άμάρτ. άνιψιοτέκνιν Κύπρ.

Έκ του μεσν. οὖσ. άνεψιοτέκνιν. Ίδ. Δουκ. λ.

